

Sal oberta

Maria-Mercè Marçal

Adéu al mascle!

¿Per què t'afues, dret, cap a la mort petita
que t'assetja al tombant d'aquest paisatge clos?
Per què signes amb foc l'escala del rellotge?
No. Vine com un riu traginador de llunes!

Allargassa't a pler sota els tendals de boira.
Saluda els brins de l'herba, l'olor del pa, l'argila.
Afilera palets en copes sense fons.
Esfilagarsa't, dolç, pels sellons i les ribes.

Sargantana voraç, beu-te el sol i la pluja,
la flonjor de la llana que recaptés dels núvols,
el viu dels cavallets del dimoni, el silenci
i els tresors que l'atzar congria a les recues.

I emmiralla'm obert, des del pou fins al delta,
on oblidem l'ençà, negats d'amor i d'aigua.